

Realisme capitalista

No hi ha alternativa?

Mark Fisher

Pròleg de Fruela Fernández

12 €

160 pàgs

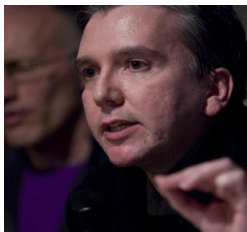
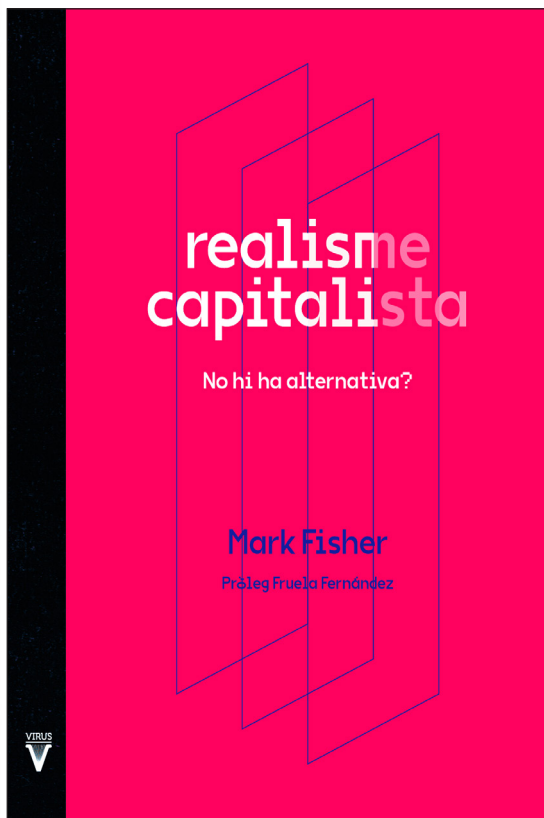
978-84-17870-19-5



BIC/THEMA | KCSA, CAPITALISME; JBC, ESTUDIS CULTURALS I SOBRE MITJANS

Fora de col·lecció

a Paraules clau: realisme capitalista, imaginació política, alternatives, salut mental, educació, utopia, distopia, meritocràcia



MARK FISHER
(1968-2017)

Professor del Departament de Cultures Visuals del Goldsmiths College de la Universitat de Londres però també professor en un centre de formació professional, va ser sempre una rara avis dins del món acadèmic. Pot dir-se que no sentia especial estima per la institució i que aquest sentiment va ser mutu. Malgrat que la seva mort va tallar en sec una de les propostes i les evolucions intel·lectuals més fructíferes de les últimes dècades, Fisher va deixar un conjunt d'obres avui dia fonamentals per entendre i pensar críticament el món que vivim a partir de la crítica cultural. A més d'aquest *Realisme capitalista*, la primera de les seves obres editada en català, va publicar *Lo raro y lo espeluznante* (Alpha Decay, 2018), *Los fantasmas de mi vida* (Caja Negra, 2018), els dos volums de *K-Punk* (Caja Negra, 2019 i 2020) i un tercer que es va publicar pòstumament (Caja Negra, 2021). També va ser editor o coeditor d'obres com *Jacksonismo. Michael Jackson como síntoma* (Caja Negra, 2014) i *Post-Punk Then and Now* (Repeater Books, 2016).

La de Mark Fisher és probablement una de les mirades més lúcides, àcides i descarnades sobre la pèrdua d'imaginació política i el tancament d'horitzons de canvi real al nostre món. Sense cap condescendència, Realisme capitalista aborda i aprofundeix en la impotència que regna no només en la cultura oficial sinó també en les resistències que se li oposen. Fisher arriba a considerar les grans protestes massives com «escenificacions» que feien l'efecte que «el moviment anticapitalista consistia a llançar una sèrie de demandes histèriques que no esperava que es complissin».

A través d'una fi i penetrant anàlisi de la producció cultural de les últimes dècades, però també dels canvis socials i les polítiques institucionals, *Realisme capitalista* desmunta el que anomena «estalinisme de mercat», entès com una lògica social i política on els símbols i les representacions són més importants que la realitat mateixa, i que seria una característica central del «realisme capitalista».

Així, Fisher descriu la teranyina de contrasentits que habitem. La multiplicació burocràtica d'un capitalisme que ideològicament presumeix de desburocratitzador; el classisme arrelat a les mètriques del suposat igualitarisme meritocràtic; l'empitjorament del sistema educatiu a través d'uns mecanismes d'excel·lència que «dediquen més esforços a assegurar la bona imatge del servei que a millorar-lo», o la multiplicació dels trastorns psiquiàtrics i afectius com un producte d'una societat suposadament centrada en el benestar individual.

A partir d'aquesta crítica, l'autor planteja la necessitat de recuperar la capacitat de construir horitzons de canvi real amb una relació amb la realitat basada en estratègies de no-adaptabilitat a les lògiques que regeixen l'escenari tancat del capitalisme. La construcció d'un anticapitalisme que no sigui una mera reacció, sinó un rival d'aquesta societat de producció de malestar.

